

Aurora Bertrana

EDELWEISS

Postfaci d'Adriana Bàrcia

En aixecar l'esguard devers les altituds inatenyibles, en acarar-se amb aquells gegants alpins que el voltaven, se li oprimí el cor. Una mena de basarda l'amarava. Sentia un pregon desig de davallar, que era un turment i una vergonya. La solitud d'aquells cimels el corprenia i alhora l'atreia poderosament. D'antuvi, lluità per aclimatar-s'hi. Després ja no es veia amb cor d'abandonar la visió més i més atraient. Cada minut que passava el vinculava al paisatge. Havia arribat a prop de tres mil metres. La natura allí s'empobria mostradora d'una absència total d'arbres i de plantes. Fins l'herba apareixia escassa i migrada. No es sentia ni el més lleu soroll, ni d'ocellada ni d'insectes. La blancor intensa d'aquelles serralades damunt de les quals semblava planar l'eternitat era per a Josep com un narcòtic. Oblidà Margarida.

:Rata—

Aurora Bertrana

EDELWEISS

Postfacci d'Adriana Bàrcia

:Rata_

Primera edició: juliol del 2022

Aquest llibre ha estat possible gràcies a:

© 2022, **Hereus d'Aurora Bertrana**, pel text

Iolanda Batallé, fundadora de :Rata_

Toormix, disseny

© 2022, **Adriana Bàrcia José**, pel postfaci

Adriana Bàrcia José, curadora i assessora tècnica

Mireia Barreras, maquetació

Maitte Colom, Carles Morell i Gemma Medina, correcció

Francesc Orteu, director editorial de :Rata_

Arxiu de Revistes Catalanes Antigues (ARCA), Parlament de Catalunya, revista *D'Ací i d'Allà*, fotografia de contracoberta

Imatge pàg. 38: **Library of Congress's Prints and Photographs Division**. Imatge pàg. 109: **Edicions Mediterrània**

Fons Bertrana (Universitat de Girona). Ms. A. BERTRANA 61, fotografies dels manuscrits de les guardes

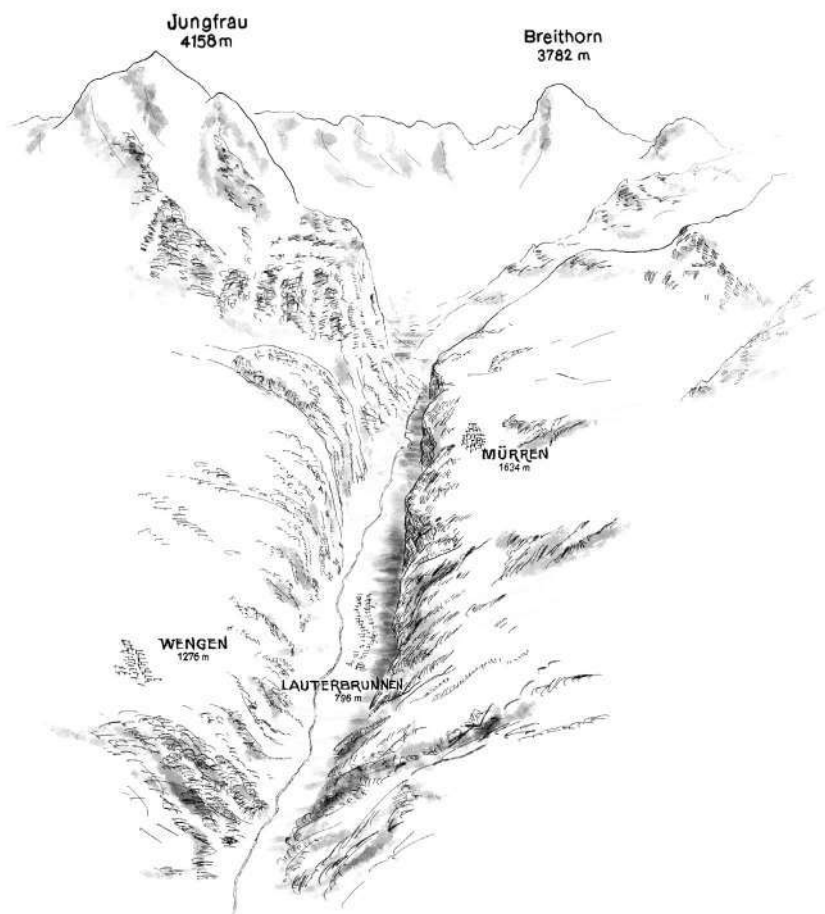
© 2022 **:Rata_**, per aquesta edició

Impress a la UE per Liberdúplex (Sant Llorenç d'Hortons, Barcelona) emprant Super Snowbright (papers FSC, organització no governamental que aposta per la gestió dels boscos) i dues tintes. Per a la coberta s'ha utilitzat el Pantone P3415U i el P419U.

Dipòsit legal B 6.955-2022

ISBN 978-84-16738-65-6

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

NOTA A L'EDICIÓ

S'han respectat al màxim els textos d'*Ede/ weiss* i dels capítols de les *Memòries fins al 1935* en la revisió lingüística. En conseqüència, s'han mantingut castellanismes, mots no normatius, termes especials i alguna forma verbal peculiar. Això no obstant, l'ortografia, la sintaxi i la puntuació s'han adaptat a la normativa actual.

MEMÒRIES
FINS AL 1935
(FRAGMENT)

Les meves aventures a Suïssa

Per anar de Barcelona a Ginebra l'any 1923 calia una sèrie de canvis de tren, d'esperes a les estacions principals del trajecte, d'informacions imprescindibles que els empleats dels ferrocarrils us donaven amb més o menys amabilitat i competència. A mi, però, tot em semblava interessant i divertit: el paisatge del Rosselló i de la Provença, el ja més espectacular de la Vall del Roine al capvespre; els companys de viatge, sovint renovats, i fins els noms dels llocs on havien de canviar de línia. Tot excitava la meua curiositat i em servia d'esbarjo.

Vaig arribar a Ginebra l'endemà al matí. Mentre la policia examinava els passaports, una senyora d'agradable aspecte em somreia.

—*Mademoiselle Bertrana?*

—Jo mateixa.

—*Je suis Madame Molina.*

Ens vam estrènyer les mans. Vam sortir plegades de l'estació. Jo li preguntava, encuriosida, si el seu marit era d'origen espanyol.

—No, el meu marit era suís i els seus pares també. Ni ells ni jo no parlem el castellà. (Ella va dir l'espanyol.) Potser algun Molina avantpassat del meu marit venia d'Espanya.

M'havia invitat a dinar en un restaurant cèlebre per la qualitat i la quantitat dels entremesos que hom hi servia. Era una tradició, m'explicà la pianista: mai ningú no havia pogut passar més enllà dels entremesos. Efectivament, ja a la meitat dels que ens havien servit, quan encara restaven per tastar tot de coses apetitoses i mengívoles, jo m'havia sentit sadollada.

Madame Molina m'acompanyà a l'Hotel des Familles, davant per davant de l'estació. L'endemà, a primera hora, ella i jo ens hi havíem de trobar al vestíbul. El violinista aniria directament a Mürren.

Vaig aprofitar la tarda per visitar el barri consagrat als turistes. Llavors Suïssa era el primer país del món dedicat al turisme. D'ell van aprendre tots els altres. A Ginebra, prop de l'estació, del llac i dels seus molls, hi havia els grans hotels de Rússia, des Bergues, el Richmond, el Metropol —aquest a l'altra banda del Roine—. Tots respiraven netedat, confort, luxe...

Tot al llarg del carrer del Mont Blanc, del Quai des Bergues, del Quai Gustave Ador, de la Place Cornavin, els salons de te, les pastisseries, els restaurants i els cafès es barrejaven amb una sèrie d'enlluernadores botigues on s'exhibien objectes inútils de primeríssima qualitat: pelleteries, tafilereries, joieries, rellotgeries... i també agències de viatge amb exposició de cartells en què hom oferia al públic engrescadors viatges: des

de les piràmides d'Egipte, Sicília, Nàpols, Roma... fins a les més modestes excursions a les fonts del Rin, a la Mer de Glace o al Grand Saint Bernard.

A mi, tots aquests mirallets no m'enlluernaven. Estava prou engrescada amb el viatge de l'endemà al cor dels Alps.

ÍNDEX

MEMÒRIES FINS AL 1935 (FRAGMENT), 9

Les meves aventures a Suïssa, 11

Mürren, 15

L'embuixament dels Alps, 25

EDELWEISS, 39

I. Al Kurhaus, 40

II. Gran Hotel, 52

III. La dona i la muntanya, 64

IV. El ball, 76

V. El drama, 86

VI. Edelweiss, 98

Postfaci, d'Adriana Bàrcia, 111

Aurora Bertrana

EDELWEISS

Rata_Books

ISBN 978-84-16738-65-6

:Rata_

*De la meva comunió amb
la muntanya va néixer la decisió
irrevocable d'esdevenir escriptora.*